

1978

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME.

No. 54

STAATSBESLUIT van 25 oktober 1978, houdende de thans geldende tekst van de „Rijwet 1971”.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Op voordracht van de Minister van Justitie en Politie,

GELET OP:

1. de Grondwet voor de Republiek Suriname (S.R.S. 1975 no. 2);
2. de wet tot wijziging van de op het tijdstip van inwerking-treding van de Grondwet bestaande Rijkswetten en Algemene Maatregelen van Rijksbestuur, die in Suriname gelden, alsmede de Landsverordeningen en de overige deze Staat bezit-tende verordeningen (S.R.S. 1977 no. 45);
3. de wet van 28 juli 1947, houdende voorschriften met be-trekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal (G.B. 1947 no. 113).

OVERWEGENDE:

dat het wenselijk is de thans geldende tekst van de „Rij-wet 1971” in het Staatsblad van de Republiek Suriname op te nemen, ten einde de raadpleging daarvan te vergemakkelijken.

BESLUIT:

Te bepalen, dat de „Rijwet 1971”, zoals deze thans luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laat-stelijk bij wet van 11 maart 1977 (S.R.S. no. 11), nevens af-

2

1978

No. 54

schrift van dit Staatsbesluit, in het Staatsblad van de Repu-bliek Suriname zal worden geplaatst.

Gegeven te Paramaribo, 25 oktober 1978.

JOHAN H. FERRIER.

De Minister van Justitie en Politie,

S. BADRISING.

Uitgegeven te Paramaribo, 15 december 1978.

De Onder-Minister van Binnenlandse Zaken
en Districtsbestuur,
S. PAWIRO-OELOMO.

WET van 30 december 1916, houdende regeling van het verkeer op de wegen in verband met het gebruik van rijen voertuigen (G.B. 1917 no. 65), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij:

Wet van 1 april 1920 (G.B. 1920 no. 12);
 „ „ 8 augustus 1928 (G.B. 1928 no. 108);
 „ „ 12 december 1932 (G.B. 1933 no. 39);
 „ „ 30 augustus 1955 (G.B. 1955 no. 86);
 „ „ 5 april 1962 (G.B. 1962 no. 50);
 „ „ 27 november 1964 (G.B. 1964 no. 108);
 „ „ 6 augustus 1965 (G.B. 1965 no. 78);
 „ „ 9 mei 1975 (G.B. 1975 no. 81);
 „ „ 11 maart 1977 (S.R.S. 1977 no. 11);

Deze wet heeft bekend gestaan onder de naam van „Rijverordening 1916”. De citeertitel (artikel 26) werd echter bij wet van 9 mei 1975 (G.B. 1975 no. 81) vervangen door de „Rijverordening 1971”.

Voorts is deze wet met toepassing van de additionele artikelen van de Grondwet voor de Republiek Suriname en de Wet van 3 augustus 1977 (S.R.S. 1977 no. 45) aangepast aan de terminologie van de Grondwet. Sedert 15 juni 1977 (S.R.S. 1977 no. 16) staat de gemelde wet bekend als „Rijwet 1971”.

Artikel 1

In deze wet worden verstaan:

1. onder wegen: alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen;
2. onder bestuurder van een motorrijtuig: hij die het motorrijtuig bestuurt of hij, die overeenkomstig de voorwaarden, te stellen bij het in artikel 17, lid 1 van de Rijwet bedoeld Staatsbesluit, geacht wordt het motorrijtuig onder zijn onmiddellijke toezicht te doen besturen;
3. onder motorrijtuigen: alle rij- of voertuigen, bestemd om uitsluitend of mede door een krachtwerktuig, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen. (Gewijzigd bij G.B. 1965 no. 78 en G.B. 1975 no. 81).

Artikel 2

Het is verboden zich op een weg zodanig te gedragen dat de vrijheid van het verkeer zonder noodzaak wordt belemmerd of de veiligheid op de weg in gevaar wordt gebracht of redelijkerwijs is aan te nemen dat de veiligheid op de weg in gevaar kan worden gebracht. (gewijzigd bij G.B. 1965 no. 78).

Artikel 3

1. Het is de bestuurder van een motorrijtuig, rijwiel of ander rij- of voertuig verboden daarmee over een weg te rijden, terwijl hij verkeert onder zodanige invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank of andere bedwelmende middelen, dat hij niet in staat moet worden geacht het rij- of voertuig naar behoren te besturen.

2. Het is de bestuurder van een motorrijtuig verboden daarmee over een weg te rijden, terwijl degene, die het motorrijtuig onder zijn onmiddellijk toezicht bestuurt, onder zodanige invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank of andere bedwelmende middelen verkeert, dat deze niet in staat moet worden geacht het motorrijtuig naar behoren te besturen.

3. Het is verboden een motorrijtuig onder onmiddellijk toezicht te besturen, terwijl degene, die het motorrijtuig onder zijn toezicht heeft, onder zodanige invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank of andere bedwelmende middelen verkeert, dat hij niet in staat moet worden geacht het motorrijtuig naar behoren te doen besturen. (gewijzigd bij G.B. 1955 no. 86, G.B. 1964 no. 108 en G.B. 1975 no. 81).

Artikel 4

1. Het is de bestuurder van een rij- of voertuig verboden na een ongeval, ontstaan hetzij als gevolg van botsing, aan- of overrijding met dat rij- of voertuig, hetzij als gevolg van enige handeling ter voorkoming van botsing, aan- of overrijding met dat rij- of voertuig:

a. waarbij een mens is gedood of gekwetst, de gezondheid van een mens is benadeeld of schade is toegebracht aan enig goed van een ander dan de berijder of inzittende van dat rij- of voertuig, door te rijden of weg te rijden of zich op andere wijze te verwijderen, voordat de identiteit van zijn persoon en, voorzover het motorrijtuigen betreft, van het motorrijtuig en van degene die tijdens het ongeval het motorrijtuig bestuurde, behoorlijk is kunnen worden vastgesteld;

b. waarbij een mens letsel heeft bekomen of de gezondheid van een mens is benadeeld, deze opzettelijk in hulpeloze toestand te laten.

2. Strafvervolgning op grond van lid 1, aanhef onder a, tegen de in dat lid bedoelde bestuurder kan achterwege gelaten worden indien deze binnen vier en twintig uren na het ongeval, voordat hij als verdachte is aangehouden of verhoord, vrijwillig van het ongeval kennis geeft aan één der personen belast met het opsporen van feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet en daarbij tevens de opgaven doet, vereist voor de vaststelling van de identiteit van zijn persoon en, voor wat betreft de bestuurder van een motorrijtuig, van het motorrijtuig en van degene die tijdens het ongeval het motorrijtuig bestuurde.

(gewijzigd bij G.B. 1964 no. 108 en G.B. 1975 no. 81).

Artikel 5

1. De bestuurder van een rij- of voertuig en elke andere weggebruiker zijn op een weg verplicht gevolg te geven aan de bevelen en aanwijzingen, door de ambtenaren of beambten van politie en de verdere aanwijzingen vanwege het bij staatsbesluit aan te wijzen bevoegde gezag, in het belang van de vrijheid van het verkeer of de veiligheid op de weg gegeven.

2. De in lid 1 bedoelde bevelen en aanwijzingen en de betekenis van de daarvoor gebruikte tekens worden voorzover nodig bij staatsbesluit vastgesteld.

(gewijzigd bij G.B. 1964 no. 108 en G.B. 1975 no. 81).

Artikel 6

De bestuurders van rij- en voertuigen en de berijders van rijdieren, door de politie gelast stil te houden, moeten onmiddellijk aan die last voldoen, en zijn verplicht voor zover motorrijtuigen betreft, de in artikel 7, lid 1, sub 2o en 3o bedoelde nummer- en rijbewijzen en het in artikel 16 bedoelde bewijs van inschrijving te vertonen, en desverlangd, bewijs te leveren omtrent de deugdelijkheid van stuurtoestel, remtoestel en geluidssignaal.

(oud art. 7, gewijzigd bij G.B. 1955 no. 86 en G.B. 1975 no. 81)

Artikel 7

1. Het is verboden met een motorrijtuig over een weg te rijden tenzij:

1o. behoorlijk zichtbaar zij een op of aan het rijtuig aanbrechte nummer, aan de eigenaar of houder opgegeven door of vanwege de Procureur-Generaal, van zodanige afmetingen en kleur en zodanig aangebracht, als door de Procureur-Generaal zal worden bepaald en in het Advertentieblad voor de Republiek Suriname aangekondigd;

2o. aan de eigenaar of houder door of vanwege de Procureur-Generaal terzake van de sub 1 bedoelde opgave een nummerbewijs is afgegeven;

3o. aan de bestuurder door of vanwege de Procureur-Generaal is afgegeven een rijbewijs voor het besturen van een motorrijtuig, als waarmede over de weg wordt gereden, ingericht als bij staatsbesluit is voorgeschreven, en dit rijbewijs zijn geldigheid niet heeft verloren of niet ingevolge artikel 11 is ingevorderd en behoorlijk leesbaar is;

4o. voor het geval het motorrijtuig overeenkomstig de in artikel 1 sub 2 bedoelde voorwaarden wordt geacht te worden bestuurd onder het onmiddellijk toezicht van een ander, degene, die aldus onder toezicht bestuurt, de leeftijd van zestien jaren heeft bereikt, indien het betreft het rijden met een tweewielig motorrijtuig, en de leeftijd van achttien jaren

heeft bereikt, indien het betreft het rijden met een ander motorrijtuig.

2. Voor overtreding van lid 1 zijn aansprakelijk de bestuurder, en, voor zover betreft het aldaar sub 1o en 2o bepaalde, de eigenaar of houder, die in strijd met laatstgenoemde bepalingen doet of laat rijden.

(oud art. 8; gewijzigd bij G.B. 1962 no. 50, G.B. 1975 no. 81 en S.R.S. 1977 no. 11).

Artikel 8

1. De eigenaar of houder van een motorrijtuig, aan wie voor dat motorrijtuig een bewijs als bedoeld in artikel 7, lid 1, sub 2o is afgegeven, is verplicht dat bewijs in te leveren bij degene, die het heeft afgegeven, binnen dertig dagen, nadat het motorrijtuig blijvend buiten werking is gesteld of nadat hij is opgehouden daarvan eigenaar of houder te zijn.

2. Door degene, die een bewijs als bedoeld in artikel 7, lid 1, sub 2o heeft afgegeven, kan dat bewijs ongeldig worden verklaard, indien naar zijn oordeel blijkt, dat het motorrijtuig, waarvoor het bewijs is afgegeven, blijvend buiten gebruik is gesteld of dat degene, aan wie het bewijs is afgegeven, opgehouden heeft eigenaar of houder van dat motorrijtuig te zijn.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 9

1. Een rijbewijs, als bedoeld in artikel 7, lid 1, sub 3o, wordt afgegeven voor het besturen van één of meer bepaalde, in dat bewijs aangeduide, bij staatsbesluit vast te stellen categorieën van motorrijtuigen.

2. Een rijbewijs, als bedoeld in artikel 7, lid 1, sub 3o, wordt, behoudens het bepaalde in het laatste lid, op aanvraag en tegen betaling van de daarvoor vastgestelde kosten en onder overlegging van een verklaring door een hier te lande tot de uitoefening van de geneeskunst bevoegd persoon en behelzende, dat door die geneeskundige bij een niet langer dan veertien dagen vóór de aanvraag gehouden onderzoek bij de aanvrager geen lichaams- of zielsgebreken zijn

waargenomen, welke deze zouden kunnen beletten of belemmeren, een motorrijtuig naar behoren te besturen, aan een ieder afgegeven, behalve:

1o.a. aan hem, die de leeftijd van zestien jaren niet heeft bereikt, indien de aanvraag betreft een rijbewijs voor het besturen van tweewielige motorrijtuigen,

b. aan hem, die de leeftijd van achttien jaren niet heeft bereikt, indien de aanvraag betreft een rijbewijs voor het besturen van andere motorrijtuigen,

2o. aan hem, wien ingevolge artikel 21 de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, gedurende de termijn van de ontzegging, of, voor de rechterlijke uitspraak, bedoeld in artikel 11, lid 2, aan hem, van wie ingevolge dat artikel de overgifte van het rijbewijs is gevorderd en aan wie dit rijbewijs niet is teruggegeven;

3o. aan hem, die niet voldoet aan de bij staatsbesluit ten aanzien van de afgifte van rijbewijzen te stellen eisen.

3. Hij, die belast is met de afgifte van rijbewijzen, als bedoeld in artikel 7, lid 1, sub 3o, is bevoegd de afgifte te weigeren, indien mocht blijken, dat op het tijdstip van de indiening van de aanvraag nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een veroordeling van de aanvrager ter zake van een der in de artikelen 493 en 535 van het Wetboek van Strafrecht omschreven overtredingen onherroepelijk is geworden of het recht tot strafvordering wegens zodanige overtreding is vervallen ingevolge het bepaalde bij artikel 100 van genoemd Wetboek.

(gewijzigd bij G.B. 1933 no. 39, G.B. 1965 no. 78 en G.B. 1975 no. 81)

Artikel 10

1. Degene, te wiens name een rijbewijs, als bedoeld in artikel 7 lid 1, sub 3o is gesteld, is verplicht het binnen dertig dagen na de dag, waarop het ingevolge artikel 14 of artikel 21 lid 3 zijn geldigheid heeft verloren, in te leveren bij degene, die het heeft afgegeven.

2. In het geval, dat het rijbewijs zijn geldigheid ingevolge artikel 21 lid 3 heeft verloren, is laatstgenoemde verplicht het bewijs, nadat de termijn van ontzegging is verstreken,

terug te geven aan degene, te wiens name het is gesteld.
(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81)

Artikel 11

1. Op de eerste vordering van de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen is de bestuurder van een motorrijtuig, tegen wie door een der personen terzake van overtreding van de artikelen 3 en 20 van deze wet proces-verbaal wordt opgemaakt, verplicht tot overgifte, hetzij van het/de hem ingevolge artikel 7 lid 1, sub 3o afgegeven rijbewijs of rijbewijzen, hetzij van het hem in het buitenland uitgereikte rijbewijs of internationaal rijbewijs, als bedoeld in het op 24 april 1926 te Parijs gesloten Internationaal Verdrag betreffende het verkeer met motorrijtuigen, hetzij van het/de hem in Nederland of de Nederlandse Antillen door het bevoegde gezag afgegeven rijbewijs of rijbewijzen.

2. Het/De ingevolge het vorig lid gevorderde rijbewijs of rijbewijzen wordt/worden tegelijk met het proces-verbaal, onverwijld opgezonden aan de Procureur-Generaal, die bevoegd is dat rijbewijs of die rijbewijzen onder zich te houden, tot dat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan of, indien bij die uitspraak de bestuurder de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, tot het tijdstip waarop die uitspraak, voor wat betreft de bijkomende straf der ontzegging, voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, in het laatste geval blijft het rijbewijs onder de Procureur-Generaal berusten.

3. In geval van toepassing van lid 1 kan het motorrijtuig, voor zover geen andere bestuurder beschikbaar is, onder toezicht of, voor zover degene die het procesverbaal opmaakt, zulks nodig oordeelt, in bewaring worden gesteld.

In het laatste geval wordt het motorrijtuig op kosten van de verdachte overgebracht naar een door de verbaliserende persoon geschikt geachte plaats en aldaar op kosten van de verdachte bewaard, totdat het door of vanwege de eigenaar of houder tegen betaling van de kosten van berging, overbrenging en bewaring wordt afgehaald.

(oud art. 9 bis, gewijzigd bij G.B. 1965 no. 78 en G.B. 1975 no. 81)

Artikel 12

Het is de bestuurder van een motorrijtuig, een rijwiel of een ander rij- of voertuig verboden daarmee over een weg te rijden gedurende de tijd, waarvoor hem zulks door een der bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen is verboden op grond van het feit, dat hij naar diens oordeel onder zodanige invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank of andere bedwelmende middelen verkeert, dat deze hem niet in staat acht om gedurende die tijd het motorrijtuig, het rijwiel of het andere rij- of voertuig naar behoren te besturen.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 13

1. Het is degene, die weet of redelijkerwijs moet weten, dat hem bij rechterlijke uitspraak de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, verboden gedurende de tijd, dat hem die bevoegdheid is ontzegd, op een weg een motorrijtuig te besturen.

2. Het is degene, die weet of redelijkerwijs moet weten, dat een te zijnen name gesteld rijbewijs, ingevolge het bepaalde bij artikel 14, ongeldig is verklaard, verboden, indien hem daarna geen ander rijbewijs, als bedoeld in artikel 7 lid 1, sub 3o, voor het besturen van een motorrijtuig, als in het ongeldig verklaarde rijbewijs vermeld, is uitgereikt, op een weg een dergelijk motorrijtuig te besturen.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 14

1. Op de vordering van of vanwege de Procureur-Generaal is degene, aan wie een geldig rijbewijs als bedoeld in artikel 7 lid 1, sub 3o, is afgegeven, of aan wie in het buitenland een rijbewijs of internationaal rijbewijs, als bedoeld in het op 24 april 1926 te Parijs gesloten Internationaal Verdrag betreffende het verkeer met motorrijtuigen, is uitgereikt, of aan wie in Nederland of de Nederlandse Antillen door het bevoegde gezag een rijbewijs is afgegeven en die vermoed wordt ongeschikt te zijn tot of onbekwaam te zijn in het be-

sturen van het motorrijtuig als in dat rijbewijs aangegeven, verplicht zich aan onderzoek naar zijn geschiktheid tot en bekwaamheid in het besturen van het motorrijtuig te onderwerpen.

2. Indien bij dat onderzoek de ongeschiktheid of onbekwaamheid van de betrokkene blijkt, of indien deze aan de in lid 1 bedoelde verplichting niet voldoet, zonder dat van een geldige reden daartoe blijkt, is de Procureur-Generaal bevoegd dat rijbewijs ongeldig te verklaren.

3. De Procureur-Generaal doet van deze ongeldigverklaring onverwijld mededeling aan de betrokkene en aankondiging in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en het Surinaams Politieblad.

(oud art. 9 ter, gewijzigd bij G.B. 1965 no. 78 en G.B. 1975 no. 81).

Artikel 15

1. Een rijbewijs, als bedoeld in artikel 7 lid 1, sub 3o is, behoudens het aldaar en in de artikelen 14 lid 2 en 21 lid 3 bepaalde, telkens geldig voor de duur van vijf achtereenvolgende jaren, gerekend van de dag van afgifte af.

2. Bij aanvraag voor verlenging na verstrijken van de in het vorig lid bedoelde duur, vindt het vereiste omtrent de geneeskundige verklaring als bedoeld in artikel 9 lid 2 overeenkomstige toepassing.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81; gewijzigd bij S.R.S. 1977 no. 11).

Artikel 16

1. Het is verboden motorrijtuigen op meer dan twee wielen (met uitzondering van die uitsluitend in gebruik voor de openbare dienst en van die van gemak of weelde) te houden of te verhuren, zonder voorzien te zijn van een door de betrokken Districts-Commissaris afgegeven bewijs van inschrijving als houder of verhuurder.

2. Onder motorrijtuigen van gemak of weelde worden verstaan de tot het vervoer van personen ingerichte motorrijtuigen, welke niet bestemd zijn om bij reis of per keer te

worden verhuurd en voor het gebruik waarvan niet per plaats wordt betaald.

3. De inschrijving in lid 1 bedoeld kan door de volgens dat lid bevoegde ambtenaren worden geweigerd of indien zij reeds heeft plaats gehad, ongeldig worden verklaard, wegens veroordeling ter zake van overtreding der bepalingen dezer wet of van de krachtens haar vastgestelde besluiten.

4. Van deze beslissing staat binnen veertien dagen na de datum daarvan beroep open op de Procureur-Generaal.

(oud art. 10, gewijzigd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 17

1. Bij staatsbesluit worden, met inachtneming van de voorschriften van deze wet, nadere regelen gesteld nopens het verkeer op de wegen.

2. Indien bij dit staatsbesluit keuring of herkeuring van motorrijtuigen wordt voorgeschreven, zijn de houders of eigenaars verplicht de aldaar genoemde bedragen aan 's Landskas te betalen.

3. Alvorens motorrijtuigen tot de keuring of herkeuring worden toegelaten, zijn de houders of eigenaars verplicht aan de betrokken Districts-Commissaris over te leggen de kwitantie van storting van voormelde bedragen ten kantore van de voor de invordering der belastingen aangewezen ambtenaren. (oud art. 11, gewijzigd bij G.B. 1920 no. 12, G.B. 1928 no. 108 en G.B. 1975 no. 81).

Artikel 18

Degene, die opzettelijk wederrechtelijk een aan een ander toebehorend rijwiel of motorrijtuig op een weg gebruikt, wordt, voor zoveel daarin bij het Wetboek van Strafrecht niet is voorzien, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 19

1. Handelen in strijd met het verbod omschreven in de ar-

tikelen 3, 4 en 13 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden.

2. Overtreding van de overige voorschriften van deze wet of van de ter uitvoering daarvan gegeven staatsbesluiten wordt, voor zover daarin bij het Wetboek van Strafrecht niet is voorzien, gestraft met hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van ten hoogste honderdvijftig gulden.

(oud art. 13, gewijzigd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 20

1. Degene aan wiens schuld, bij gelegenheid van een botsing, aan- of overrijding met een door hem bestuurd motorrijtuig, of bij gelegenheid van enige handeling ter voorkoming van botsing met of aan- of overrijding door dat motorrijtuig, de dood van een ander te wijten is, wordt, indien de dood door de botsing, aan- of overrijding dan wel door de handeling ter voorkoming daarvan is veroorzaakt, gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar.

2. Degene aan wiens schuld, bij gelegenheid van een botsing aan- of overrijding met een door hem bestuurd motorrijtuig, of bij gelegenheid van enige handeling ter voorkoming van botsing met of aan- of overrijding door dat motorrijtuig, te wijten is, dat een ander zwaar lichamelijk letsel bekomt of zodanig lichamelijk letsel waaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening zijner ambts- of beroepsbezigheden ontstaat, wordt, indien dat letsel door de botsing, aan- of overrijding dan wel door de handeling ter voorkoming daarvan is veroorzaakt, gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste negen maanden.

3. Indien de schuldige tijdens het ongeval onder zodanige invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen verkeerde, dat hij niet in staat moest worden geacht het motorrijtuig naar behoren te besturen, wordt hij gestraft, in het in lid 1 bedoelde geval, met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, en in het lid 2 bedoelde geval, met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 21

1. Bij veroordeling van de bestuurder van een motorrijtuig wegens overtreding van de voorschriften van deze wet of van de tenuitvoerlegging daarvan gegeven staatsbesluiten dan wel wegens het plegen van één der in artikel 20 bedoelde misdrijven, kan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, voor de tijd van ten hoogste vijf jaren worden onttrokken.

2. Indien tijdens het plegen van één der in het vorige lid genoemde strafbare feiten nog geen vijf jaren zijn verlopen na het einde van de tijdsduur, waarvoor bij een vroegere onherroepelijke veroordeling wegens één dezer strafbare feiten de schuldige de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, is onttrokken, kan hem die bevoegdheid voor ten hoogste tien jaren worden onttrokken.

3. Bij de toepassing van de vorige leden gaat, behoudens het bepaalde in het volgende lid, de bijkomende straf van onttrekking van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, in en verliest elk aan de veroordeelde ingevolge artikel 7 lid 1 sub 3o afgegeven rijbewijs, dan wel elk aan de veroordeelde in het buitenland uitgereikt rijbewijs of internationaal rijbewijs, als bedoeld in het op 24 april 1926 te Parijs gesloten Internationaal Verdrag betreffende het verkeer met motorrijtuigen, dan wel elk aan de veroordeelde in Nederland of de Nederlandse Antillen door het bevoegde gezag afgegeven rijbewijs zijn geldigheid voor de duur van de onttrekking, zodra de rechterlijke uitspraak, voor wat genoemde bijkomende straf betreft voor de tenuitvoerlegging vatbaar is geworden.

De rechterlijke uitspraak is, voor wat die bijkomende straf betreft niet voor tenuitvoerlegging vatbaar, zolang de termijn of termijnen, waarvoor hem bij één of meer andere rechterlijke uitspraken die bevoegdheid is onttrokken, nog niet is of zijn verstrekken.

4. Bij de rechterlijke uitspraak kan worden bepaald, dat de tijd, gedurende welke het rijbewijs van de veroordeelde ingevolge artikel 11 vóór het onherroepelijk worden van die uitspraak ingehouden is geweest, op de duur van de in het vorige lid bedoelde bijkomende straf geheel of gedeeltelijk in mindering zal worden gebracht.

5. Zodra de in de voorgaande leden bedoelde rechterlijke uitspraak, voor wat genoemde bijkomende straf betreft, voor

tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, wordt daarvan door de Procureur-Generaal aankondiging gedaan in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in het Surinaams Politieblad.

(oud art. 13 bis, gewijzigd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 22

De bij artikel 18, 19, lid 1, en 20 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, de bij artikel 19 lid 2, strafbaar gestelde feiten als overtredingen.

(oud art. 14, gewijzigd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 23

1. Voor zover bij deze wet of de ter uitvoering daarvan gegeven staatsbesluiten de eigenaar of houder van een motorrijtuig niet reeds naast de bestuurder voor overtreding van de daarin vervatte strafbepalingen aansprakelijk is gesteld, zal die eigenaar of houder op gelijke wijze aansprakelijk zijn voor de door de bestuurder van een motorrijtuig gepleegde overtreding van de tegen deze als zodanig gerichte strafbepalingen, vervat in deze wet en die staatsbesluiten tenzij bekend is, wie de bestuurder is, of wel deze op de eerste aanmaning van de Procureur-Generaal binnen een daarbij te stellen termijn door de eigenaar of houder is bekend gemaakt.

2. Het in lid 1 bepaalde geldt slechts dan niet, wanneer door de eigenaar of houder van het motorrijtuig wordt aangenemelijk gemaakt, dat van dat motorrijtuig tegen zijn wil is gebruik gemaakt en dat hij dit gebruik redelijkerwijs niet heeft kunnen beletten.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 24

Indien de eigenaar of houder van een motorrijtuig is een naamloze vennootschap, wederkerige verzekerings- of waarborgmaatschappij, coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging of stichting, worden in de gevallen, waarin wegens overtreding straf wordt bedreigd tegen

eigenaars of houders van motorrijtuigen in deze wet en de ter uitvoering daarvan gegeven staatsbesluiten, de leden van het bestuur als eigenaar of houder van dat motorrijtuig aangemerkt. (nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 25

1. Binnen de tijd van een jaar na de datum van inwerkingtreding van het krachtens artikel 9 lid 1 uit te vaardigen staatsbesluit zal aan degene, aan wie een rijbewijs, als bedoeld in artikel 7 lid 1, sub 3o, is afgegeven en dit rijbewijs zijn geldigheid niet heeft verloren, kosteloos, te zijner keuze, een rijbewijs is afgegeven voor het besturen van motorrijwiel dat rijbewijs aangeduide categorieën motorrijtuigen, zoals is voorgeschreven in eerdergenoemd staatsbesluit, worden verstrekt, met dien verstande evenwel, dat aan degene aan wie een rijbewijs is afgegeven voor het besturen van motorrijwiel, slechts een soortgelijk rijbewijs zal worden uitgereikt.

2. Rijbewijzen, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet volgens de tot dusver geldende bepalingen afgegeven, worden met ingang van de dag van haar inwerkingtreding geacht voor de duur van vijf achtereenvolgende jaren te zijn afgegeven.

(nieuw ingevoegd bij G.B. 1975 no. 81).

Artikel 26

Deze wet kan als „Rijwet 1971” worden aangehaald.
(oud art. 15, gewijzigd bij G.B. 1975 no. 81).